

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

investering, selv om der ikke kan sættes kroner og øre på det hele.

En detailprojektering må efter min opfattelse ske i et nært samarbejde mellem arkitekter, Det kgl. Teater og den styringsgruppe, der allerede er nedsat, og som følger rationaliseringsundersøgelserne. For at få et ajourført skøn over driftsbesparelser, dels mens der måtte blive bygget, dels efter at byggeriet er afsluttet, har jeg bedt styringsgruppen fremskaffe de nødvendige oplysninger inden den 15. januar 1977, således at de kan danne grundlag for en bevillingsansøgning. Jeg har samtidig bedt styringsgruppen om at analysere, hvilke fordele der opnås ud over det, der kan konstateres som mindskede driftsudgifter. Det vil da være muligt at forelægge et forslag med byggeprojekter i løbet af januar 1977. Hvis vi på denne baggrund måtte blive enige i folketinget om, at vi nu må sikre nationalscenens fortsatte eksistens ved at få løst bygningsproblemerne, så ville det være muligt, med hjemmel i en lov om at nedrive de forældede magasinbygninger ved teatret og opføre de nødvendige nybygninger, at søge detailprojekteringen gennemført i løbet af 1977-78 for at gå i gang med byggeriet i sommeren 1978.

Det bør i denne forbindelse også medtages, at dette arbejde, ud over virkningerne for Det kgl. Teater, i en tid, hvor dette må anses for særdeles relevant, i høj grad vil kunne betragtes som et led i beskæftigelsesforanstaltningerne.

I forbindelse med en ombygning er det klart at Gl. Scene må lukke i en periode, f. eks. fra den 1. juli 1978. I byggeperioden vil de fastansatte kunstnere kunne få udfoldelsesmuligheder andre steder. Det ville være rimeligt og naturligt, om, ligesom det var tilfældet i Sverige, da Operaen i Stockholm lukkede, opera og ballet i højere grad anvendte tiden til at opøge publikum i provinsen. Man kunne også forestille sig, at man spillede blokspil på en af de større, ikke faste scener i København i denne overgangsperiode. Kapellet måtte få mulighed for at øge antallet af koncerter både i København og i provinsen. Skuespillerne kan spille på Nye Scene og også på Comediehuset i hele perioden foruden at turnere.

I forbindelse med ombygningen bør tiden anvendes til

at definere Det kgl. Teaters målsætning i samfundet i dag og i sammenhæng hermed at over-

veje, om de opgaver, det i overensstemmelse med denne målsætning vil være rimeligt at pålægge Det kgl. Teater som nationalscene at varetage, vil kunne løses inden for rammerne af den gældende lovgivning om teatret. Man må specielt overveje forholdet til turnévirkomheden, radio og tv, landsdelsscenerne samt spørgsmålet om, hvad der eventuelt yderligere kan gøres, for at et bredere udsnit af befolkningen får tilbudt teatrets forestillinger,

at beskrive den struktur, der må antages for mest hensigtsmæssig til opfyldelse af denne målsætning, hvor det drejer sig om ledelsens opbygning og beføjelser og samordningen af det kunstneriske og tekniske personales arbejdsmonster,

at vurdere, om de gældende ansættelsesformer såvel kunstnerisk som økonomisk må betegnes som hensigtsmæssige, og om man f. eks. med førpensionering o. lign. vil kunne opnå en højere grad af smidighed; og i overensstemmelse med den angivne målsætning

at fremkomme med en beskrivelse af såvel den kunstneriske som den administrative ledelses funktioner og kompetence.

Dette arbejde skulle lægges åbent frem, således at debatten om Det kgl. Teater løftes ud af de sluttede cirkler, hvor den i dag føres, hvad der har bidraget til at skabe grobund for myter og rygter, der har skadet Det kgl. Teaters omdømme i befolkningen, og som intet har at gøre med teatrets virkelighed.

Det teater, vi herefter måtte kunne genåbne i 1980, skulle for publikum betyde, at vi får den størst mulige glæde og udnyttelse af vor traditionsrige nationalscenes kunstneriske formåen, et befrugtende og ikke et frustrerende samspil mellem de tre kunstarter, øget turnévirkomhed og muligheder for med den nye teknik at få bedre forestillinger på teatret og tilfredsstillende transmissioner af teatrets forestillinger.

Jeg mener, at en række af de ting, jeg har omtalt i denne redegørelse, vil tilvejebringe disse forudsætninger. Jeg er imidlertid åben over for andre forslag, men vil være skeptisk over for løsninger, der ikke angriber ondet ved dets rod, nemlig bygningen og regulativerne.

Som jeg nævnte i min indledning, er det ikke første gang, Det kgl. Teater står over for vanskeligheder. Denne gang skyldes de først og fremmest en udvikling, man ikke har tilpasset sig, og som stiller os over for valget mellem, om landet skal bevare sit nationalteater, hvilket